

SERRAT DEL MORO
Mas-Brullet (V+/A1-290m)
Primera:
J. Mas i J.M. Brullet (novembre de 1960)
Material:
16 cintes exprés, joc de tascons i friends fins al #3 de Camalot i bagues per savines.

D'una elegància indiscutible, la Mas-Brullet, ha esdevingut amb tot mereixement una de les línies més clàssiques del Massís. Aquí la finura montserratina cedeix el pas a l'escalada més atlètica, on les fissures i els diedres prenen tot el protagonisme. A més del mitificat primer llarg, cada tirada ens regala moments inoblidables que fan d'aquesta una via obligatòria. Tot i que avui en dia és un itinerari força repetit hagueren de passar quatre anys des de la seva obertura perquè els també membres del GEDE Miquel Lusilla i Agustí Gil fessin el que seria la segona repetició, deixant-la pitonada per poder ser repetida amb més facilitat. Cal recordar també, que la primera tirada fou oberta uns dies abans per en Manel Guasch i el Jaume Mas.

- Via: Mas-Brullet
- Dificultat: 6b/A1 (MD)
- Dificultat obligada: V+/A1
- Llargària: 290 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via semi-equipada amb tacs, pitons i espits. Reunions rapelables amb parabolts excepte la 4
- Material: 16 cintes exprés, joc de tascons i de friends fins al #3 de Camalot, alguna baga per savines.

Aproximació:

Des de l'aparcament de Santa Cecília creuem la carretera i prenem un corriol que puja fins al GR. Prenem el GR direcció al monestir i al cap d'uns metres ens desviem per un corriol que surt a mà dreta en direcció evident cap a la paret. Després de superar uns ressalts arribarem al característic peu de via, rere el gran gendarme.

L1(V+)

Es tracta d'un dels llargs més pedigrí de Montserrat, té fama de polit i exposat, però una cosa és la fama que arrossega i una altre ben diferent el que ens trobem. El cert és que la roca està força rentada, però no dificulta en excés la progressió per aquesta extraordinària fissura, on a base d'encastaments de puny i peu, combinat amb tècnica de diedre anirem guanyant metres i gaudint de valent. A més la tirada es troba força equipada amb tacs de fusta i podrem augmentar la protecció amb algun friend del #2 i del #3 (el #4 és absolutament prescindible) o algun excèntric gran. Tot i que el llarg és mantingut anirem trobant bons resposos. Un cop acabem la fissura continuem per una curta xemeneia que ens mena al capdamunt del gendarme on fem la primera reunió, molt còmoda. 40 metres.

L2(6a)

Comencem el segon llarg enfilant-nos per una fina llastra en bavaresa que haurem de protegir. De seguida abastem una savina a la qual haurem d'enfilat-nos per poder superar una marcada panxa (hi ha un friend encastat a la fissura de la dreta que ens protegeix el pas). Un cop

superada la panxa seguim per l'esquerra de la fissura fins arribar a una nova panxa rara de superar però ben protegida amb dos claus. De nou la reunió, com en tota la via, torna a ser molt còmoda. 30 metres.

L3(6b)

El tercer llarg l'iniciem creuant en diagonal cap a la dreta una placa amb moviments de finura i equilibri molt ben protegida per dues expansions. Anem a parar a una canal terrosa que ens mena a un bonic diedre inclinat a protegir, que esdevé tot un plaer escalar. 35 metres.

L4(IV+)

tenim un parell de passos de IV sobre placa per atènyer una vira que flanquegem caminant cap a la dreta fins arribar a una alzina on muntem la quarta reunió. 30 metres

L5(V+)

Sortim cap a l'esquerra per terreny fàcil fins uns ressalts també senzills que ens deixen al peu d'un altre bonic diedre. En aquest anirem trobant algun pitó que dona confiança. De nou els passos esdevenen elegants i espectaculars i de seguida arribem a un replà on fem la cinquena reunió. 30 metres.

L6(V+)

Iniciem al llarg cap a la dreta. Ens situem davant un muret que superem ajudats per un arbre (podem protegir bé el pas amb un Camalot #0.75 a un llavi). Seguim cap a la dreta per terreny tombat i ens dirigim al peu d'un magnífic diedre, on trobarem la reunió, d'un sol parabolat, que podrem reforçar convenientment amb friends i/o tascons. 25 metres.

L7(V+)

Sens dubte una de les tirades més boniques juntament amb la primera i la vuitena. Enfilem una sèrie de ressalts fàcils que ens deixen al peu d'una fissura. L'ataquem en bavaresa, amb passos atlètics i protegits per un espit. Un cop superat aquest tram continuem per un bonic diedre, on jugarem amb encastaments de puny i peu i tècnica de diedre. Anirem trobant algun tac molt ben posat. Quan s'acaba el diedre podem muntar reunió, però paga la pena continuar uns metres més per terreny fàcil (III amb un pas de IV) fins la següent reunió, tot just al peu de la vertical fissura del següent llarg. 50 metres.

L8(V+/A1 o 6b+)

Aquesta tirada és d'una plàstica sublim. Un mur totalment vertical travessat de dalt a baix per una geomètrica fissura que convida al lliure. El que no convida tant és l'estat de la majoria d'assegurances, molt malmeses i que aconsellen, si més no al primer de corda, a ser prudent i progressar en tècnica combinada. Al final del mur flanquegem cap a l'esquerra amb uns passos aeris fins arribar al balcó on muntem la penúltima reunió. 30 metres.

L9(IV)

Només ens resta superar l'esperó final. Una curta i senzilla escalada que guanya en bellesa si la fem tot just pel mateix fil i que ens deixa al final de via. 20 metres.

Descens:

Des del final de via hem d'anar a buscar un collet (sud) i des d'allí seguir un corriol cap a l'oest fins trobar la primera instal·lació de ràpel. Nosaltres amb doble corda de 60 hem rapelat fins a la R-7, de la R-7 a la R-5, de la R-5 a la R-3, de la R-3 a la R-1 i de la R-1 al terra. En total 5 ràpels.

El que més m'ha agradat:

- Escalada atlètica, sobretot de fissures, on els encastaments i la tècnica de diedre prenen el protagonisme.
- Primera tirada sensacional, que juntament amb la setena i la vuitena fan un trio per emmarcar.

El que no m'ha agradat tant:

- És una llàstima l'estat lamentable de les assegurances del setè llarg, amb expansions amb el casquet sortit, xapes malmeses, etc. És cert que es pot augmentar la protecció a discreció amb assegurances flotants, però canviar algun dels espits no estaria de més.